

Kanovereniging Uitgeest.

Opgericht: 9 maart 1989
Meldijk 23,
Postbus 105, 1910 AC Uitgeest

Rabobank Uitgeest:
36.34.69.575

www.kanovereniging-uitgeest.nl
inf@kanovereniging-uitgeest.nl

**Jaargang 18 nummer 5
december 2007**

Verschijnt vijf keer per jaar

Alweer het laatste krantje van dit jaar. Volgend jaar alweer de 19^e jaargang. Met opnieuw weer vele activiteiten. De nieuwe kalender is opgenomen. Nadat je het krantje hebt gelezen, uitknippen en op het prikbord. En als het toch zoek is geraakt.... Ja, dan is altijd de website er nog.

Als webcommissie komen we regelmatig bij elkaar en de trouwe bezoeker heeft de veranderingen vast opgemerkt.

In deze krant een verslag van het Vlielandkamp, een goede raad van René, info over brandingvaren en de uitnodiging voor de winterbijeenkomst op 23 januari. Met de vertrouwde chocolademelk mét.

Ik ben heel benieuwd naar de lezing/presentatie van Jolanda Linschooten. Ik heb zojuist haar nieuwe boek "Poollicht" aangeschaft.

Sluiting kopij: 29 februari 2008.
Graag tot in het nieuwe jaar.

Kasper Scholte Albers

Bestuur:

voorzitter: Wieger Tomassen

secretaris: Jos Schimmelpenninck.

penningmeester: Maarten van
Haaften

activiteiten: Annet Meijer-Duin

loodsbeheer:
Jos Dekker

Redactie:

Kasper Scholte Albers
Mail: redactie@kanovereniging-uitgeest.nl

Commissies:

Vaarcommissie:

Eric v.d. Wal
Dick Mulder
Peter v.d. Gracht
Henk Hoogerwerf
Rob Goezinne

Website:

Chris Groot
René van de Zwan
Kasper Scholte Albers
webmaster@kanovereniging-uitgeest.nl

Kantine:

Leo Konijn
Cor Mienis

Botenhuis:

Peter v.d. Gracht

Van de voorzitter

Het blijft maar sprankelen binnen onze club.

Gisteravond (woensdag 12-12) was het weer volle bak in de kantine en werden er weer snode plannen gesmeed voor het komend jaar. Verstilde Zweedse meren, Anglesey en Schotland passeerden de revue. En dat terwijl de vaarkalender alweer klaar is. En hij mag er wezen, de vaarkalender, met enkele primeurs zoals een nachttocht op het wad en 2 wildwaterevenementen. De Dinkel is toch ook wildwater? En dit mede dankzij nieuw bloed in de vaarcommissie in de persoon van Lies Venhuizen.

Er wordt op de Woensdagavonden nog maar weinig gevaren nu. Dat wordt gecompenseerd door de Zondagochtend-broodje bal tochten waar de afgelopen weken steeds 4 a 5 vaarders te vinden waren. Persoonlijk hou ik het overigens bij appelgebak. En tot mijn verbazing gaat het brandingvaren ook nog door en weten onze brandingvaarders verstandig om te gaan met het onderkoelinggevaar. René, nog bedankt voor je heldere uiteenzetting over afwegingen die je moet maken bij het winterse brandingvaren.

In het verlengde hiervan is het leuk om te zien dat er een flinke groei zit in het aantal leden dat een droogpak bezit, nu Leo en Rob er ook eentje hebben aangeschaft. Rob moet nog wel even in de leer bij Leo waar het gaat om het in je eentje aan en uittrekken ervan, althans ik geloof dat Leo er in is geslaagd om zijn pak in zijn eentje aan en uit te krijgen; iets waar ik Rob nog niet op heb kunnen betrappen. Maar misschien loopt Robs rits gewoon veel stroever.

Ik kijk met belangstelling uit naar de nieuwjaarsreceptie met Jolanda Linschooten als gastspreker en heb veel zin in het nieuwe vaarjaar.

Nog even voor de zekerheid: de broodje bal tochten zijn i.p. elke Zondag om 10:00 uur.

Dan rest mij nog om jullie allemaal goede feestdagen en een prettig uiteinde te wensen

Wieger Tomassen

Oplossing PUZZEL

De puzzel in KVVU-4 heeft veel reacties gegeven.

Peter was de **eerste** en mailde:

Dat was een makkie.

Die plek in de puzzel is het South Nahanni National Park op de grens tussen Mackenzie en Yukon in Canada.

Ik ben daar niet geweest.

Ben ik de eerste inzender van de oplossing ?.

Mocht de kanoclub er heen willen, dan ben ik van de partij.

Gefeliciteerd Peter Zwitser en als tegenprestatie vermeld de redactie je webadres.....Zeer de moeite van het bezoeken waard!

www.pbase.com/peterzwitser www.peterzwitser.nl

Gelukkig Nieuwjaar

Winterbijeenkomst-nieuwjaarsreceptie 23 januari 2008.

Locatie: Dorpshuis De Zwaan, Middelweg 5, Uitgeest.

Aanvang;20.15 uur (zaal open 19.45).

South Nahanni River, een kanotocht door de wildernis van Canada

Een kanotrektocht van ruim 3 weken (350 km) door de herfstige Mackenzie Mountains in het noordwesten van Canada.

De South Nahanni is een wilde rivier die door diepe canyons voert, langs een waterval van 90 meter, langs hete bronnen en langs beren- en wolvensporen. Een machtig berglandschap zonder wegen of huizen. Dit vormt het decor waarin Frank en Jolanda

met hun kano gedropt worden. Nadat de oorverdovende herrie van het tweemotorige watervliegtuigje is weggestorven, is er drie weken lang alleen de stilte van de natuur.

Van harte welkom!

Telkens voordat er in de branding wordt gevaren is er een flinke mailwisseling tussen de verschillende leden. Op verzoek van de voorzitter wordt de mail van René in de krant opgenomen:

*Leuk dat jullie brandingvaren zo leuk vinden. ;-)
Zoals Lieven over zaterdag al zei:
Het is koud als je omslaat.:-(*

Ik zou jullie daarvoor, misschien ten overvloede, willen waarschuwen:

Het moment komt weer dichterbij dat het eigenlijk te koud wordt voor een longjohn van 3mm dik neopreen: het gevaar van onderkoeling ligt op de loer!

Als je nu vlakbij de kant omslaat is dat niet zo erg en loop je zo naar de kant.

Als je echter niet kunt staan en met je bootje moet zwemmen dan lig je al gauw een stuk langer in het water (zeker als je in een mui ligt - met stroming naar zee toe) en loop je gevaar onderkoeld te raken.

Het eerst merk je dat aan je handen: Na zo 'n 3 minuten in winters-koud-water heb je daarin nog maar zo weinig kracht dat je je kano nauwelijks meer kunt vasthouden.

Ik heb zelf wel eens ervaren dat ik, terwijl ik niet eens was omgeslagen, het na het brandingvaren zo koud had dat ik in de auto nog 3 kwartier heb zitten narillen met de kachel op maximaal.

Toen wist ik dat nog niet zo goed, maar dat was wel het eerste stadium van onderkoeling!

Stel dat je dat hebt als op de fiets naar Bakkum bent geweest en in koud en guur weer moet terugfietsen na brandingvaren, dan weet ik niet of je spontaan wel weer snel genoeg warm wordt. Zelfs op de fiets kan je dan misschien nog in problemen komen.

Laat staan dat je, in het water liggend, je bootje niet meer kan vasthouden.

Als jullie van plan zijn om van de winter te blijven brandingvaren adviseer ik jullie extra aandacht aan je kleding en andere dingen te besteden.

Hierbij wat tips:

- koop neopreen handschoenen
- koop een neopreen bivakmuts: De meeste warmte gaat verloren via je hoofd. De bivakmuts omsluit je hele hoofd, bedekt ook een deel van je nek en laat alleen ogen, neus en mond vrij.
- ga in de winter met de auto zodat je, als je het toch koud hebt gekregen, een kachel in de buurt hebt na afloop.
- Doe over je longjohn, = onder je kanojack, een dikke trui (van wol of van fiberpel)
- Je kanojack moet zijn voorzien van latex-rubber afsluitingen om polsen en liefst ook om de hals: zodat er zo weinig mogelijk koud water in komt.
- Als je wetsuit maar 3 mm dik is, doe dan ook een regenbroek aan. Zorg er wel voor dat deze niet kan afzakken als je moet zwemmen (bretels??!!)
- Probeer of je onder je wetsuit een dunne thermo-broek kunt dragen. Of anders een dikke dames-panty.

De warmste oplossing voor kleding is een droogpak, maar dat is tamelijk prijzig. Ik heb dat zelf ook niet. Ook een goede oplossing is een "steamer": dat is een soort longjohn met lange mouwen en met goede pols- en halsafsluiting. In zo 'n steamer van 6 of 8mm dik zal je het niet snel koud krijgen. Wel aandacht besteden aan goede pasvorm en soepel neopreen want anders kan je de schouders en armen niet goed bewegen tijdens het paddelen. Let op: zo 'n steamer is niet geschikt voor langere tochten (vermoeide schouders door constante tegendruk), dus zoiets zou je alleen voor brandingvaren en andere natte oefeningen en "spielerei" kopen.

Het lijkt mij niet overdreven om bij brandingvaren een Nicosignaal (lichtkogels) in een zak van je zwemvest te stoppen. Dit om aandacht te trekken als dat nodig is.

- Als het water echt koud is en je hoofd komt vaak onderwater tijdens eskimoteren of zwemmen, dan zijn ook oordopjes aanbevolen: Koud water in je oren kan het

evenwichtsgevoel verstoren waardoor je zelfs even geheel gedesoriënteerd kan raken; maar kan op langere duur (als je vaak in koud water zit) ook zorgen voor botgroei in je gehoorkanaal waardoor dat steeds nauwer wordt.

- Denk steeds na over hoe je je voelt : stop DIRECT als je je rillerig begint te voelen!! Dan zelfs niet voor een laatste golf in zee gaan, ook al vind je het nog zo leuk.
- Timing: ga liefst niet brandingvaren met afgaand water (van vloed naar eb) en oostenwind vanwege de kans de zee op te drijven. Dat komt op zich goed uit want de mooiste surfgolven heb je vaak ca. 1 uur voor hoogwater en trouwens: met oostenwind heb je meestal nauwelijks branding.
- Zorg steeds dat er voldoende ervaring aanwezig is: Zoals ik in een eerder mailtje schreef: liefst minstens 1 ervaren persoon op 2 personen met minder ervaring. Dus als er 3 of 4 vaarders met minder ervaring zijn, dan moeten er dus 2 ervarenen bij zijn, want anders wordt de verantwoording voor de ervaren persoon wel erg groot !! : die moet dan voor 3 of 4 mensen zorgen. Lastig als ze allemaal zijn gaan zwemmen, zeker als ze met koud water ook nog eens zo snel mogelijk weer uit het water moeten! Nu is de vraag natuurlijk: wat is een ervaren persoon? Ik zou zeggen dat dat iemand is die al vaak aan brandingvaren heeft gedaan en die met eskimoteren altijd bovenkomt. Eigenlijk iemand die gewoon in zijn boot blijft en dus altijd iemand anders kan helpen.

Dit wordt natuurlijk allemaal iets minder heftig als er weinig wind staat en de brandinggolfjes maar 0,5meter hoog zijn. Ik neem echter aan dat je na een tijdje meer wilt en dan wordt het bovenstaande veel belangrijker.

Laat dit alles je plezier echter niet vergallen.

Ik schrijf dit alleen maar om je bewust te maken van de gevaren, zodat je er rekening mee kunt houden.

Veel plezier en tot in de branding,

René.

Zwemmen: een essentiële vaardigheid voor de beginnende kajaker...

Sommige van de meer ervaren kajakers in onze club zullen het er misschien niet mee eens zijn, maar zwemmen is een van de belangrijkste onderdelen van het kajakken. Althans, dat heeft de praktijk uitgewezen in het geval van een onervaren enthousiasteling.

Nadat Maarten en Jos mij een aantal keer moesten komen redden (waarvoor eeuwige dank, uiteraard), begon het aan het einde van de zomer op het meer vrij redelijk te 'marcheren' (op zijn schoon Vlaams): ik kon in de kano blijven zitten, ook bij serieus stormweer. Dus: klaar voor de eerste stapjes en spatjes in het zilte vocht, zou je redelijkerwijs kunnen veronderstellen. Wat dan ook gebeurde. Op een zonnige zondagochtend, bijna windstil maar met een – naar mijn normen – vrij serieus golvenspel, klom ik in het kleine rode brandingbootje (om te testen of ik er in paste). Vervolgens datzelfde bootje naar het strand gesleept: jawel, brandingvaren is goed voor de conditie! Op het strand bleek ik nog altijd in het bootje te passen, dus: GO GO GO!! Of toch nog even niet. Want hoe krijg je dat ding in 's hemelsnaam in het water als je er zelf inzit? Daar bleken dus handigheidjes voor te bestaan, die er bij mij op neerkwamen dat ik als een idioot met mijn vuisten in het zand zat te punchen. Dat schijnt zo te horen. Uiteindelijk toch in het water gekomen, wachtte al snel het volgende verschil met het meer: de zee heeft de neiging om kleine rode kanootjes terug op het strand te gooien met behulp van anderhalve meter hoge golven. Fijn. Judith en Lies (we waren namelijk met z'n drieën) waren op dat moment al bijna in Engeland...

Maar goed: de aanhouder wint, en uiteindelijk kon ik aan het peddelen slaan! Zo een klein bootje blijkt dan toch te blijven drijven en na een paar golfjes door te zijn gekomen begon ik er een beetje vertrouwen in te krijgen. Laat ons dan maar eens 180° draaien en met een golfje proberen meesurfen. En wie schetst mijn verbazing: het lukte! En zelfs en paar keer! Leuk! Verslavend! Give me more! En toen gebeurde het onvermijdelijke: 'more' was daar opeens. Ik zag een mooie kans om eens een serieuze 'gang te gaan': de moeder van alle golven! (nu ja, misschien een beetje overdreven, maar het blijft uiteindelijk een zeemansverhaal). De moeder van alle golven dus. En ik in mijn rode kanootje daar bovenop. Voor even dan

toch, want de golf ging om, en ik ging mee. Ondersteboven. En ik kan niet rollen, dus moest ik naar de kant zwemmen. Gelukkig had ik dat al een paar keer geoefend op het meer... Dit scenario heeft zich op zeer korte tijd een drietal keer herhaald, vandaar mijn oorspronkelijke stelling dat zwemmen een heel belangrijke vaardigheid is voor de beginnende kajaker. Maar uiteindelijk wel superleuk!

Overigens ging het de tweede keer al beter en ben ik er van overtuigd dat ik de moeder van alle golven makkelijk aan moest kunnen. Er bleek namelijk een truckje te bestaan: je steekt je peddel in de golf en je hangt er dan met je volle gewicht in. En dat werkte! Heel leuk, want nu kon ik langer dan 5 minuten in de boot blijven zitten, en dat moet toch de uiteindelijke bedoeling zijn. Het truckje bleek echter niet volledig waterproof te zijn. Het bleek namelijk ook van belang om op tijd te stoppen met in de golf te hangen. Ah. Foutje. Toch nog zwemmen dus...

Maar om alles kort samen te vatten: brandingvaren is superleuk, en verslavend. Volgend voorjaar (als het water weer langzaam een beetje opwarmt) ben ik zeker weer bij! En dan ga ik proberen om meer tijd ín dan onder en achter de boot door te brengen. En dan word het nog leuker! Ik zal mijn vrouw en mijn baas maar verwittigen dat ik misschien zo nu en dan wel eens voor een paar uurtjes verdwenen zou kunnen zijn ;-)

Tot in de branding dus!

Lieven

KVU VAAR- EN EVENEMENTEN KALENDER 2008		
Don. 10 Jan.	Navigatie cursus	Rob
Zat. 12 Jan.	Huisduinen –Noorderhaaks	Wieger
Zon. 20 Jan.	Snerttocht Biesbosch	Chris
Don. 31 Jan.	Zwembad	Annet
Don. 7 Feb.	Navigatie cursus	Rob
Don. 14 Feb.	Zwembad	Annet
Zon. 24 Feb.	Monnickendam-Marken-Volendam-Monnickendam	Peter
Don. 28 Feb.	Zwembad	Annet
Don. 6 Mrt.	Navigatie cursus	Rob

Zon. 9 Mrt.	Afvaart Dinkel	Lies
Don. 13 Mrt	Zwembad	Annet
Zat. 22 Mrt.	Zwembad (golfslag)	Annet
Don. 27 Mrt.	Navigatie cursus	Rob
Zon. 30 Mrt.	Rondje Waterland	Lies
4-5-6 Apr.	Wildwater weekend Ardennen met instructeur	Wieger
Zon. 20 Apr.	Openingstocht zomerseizoen (Limmen)	Erik
Zat. 26 Apr.	Rondje Rottum	Rob
Vrij. 9 Mei	Nachttocht Alkmaardermeer	Peter
Zon. 25 Mei	Den Helder-Oude Schild-Den Helder	Wieger/Peter
13-14-15 Jun.	Nachttocht Holwerd- Nes en oost om Ameland	Rob
Zon. 29 Jun.	Kaag	Lies/ Henk
Jul. – Aug	Vakantie. Inbreng van eigen tochten is welkom.	Allen
Zon. 31 Aug.	Camperduin –Castricum	Henk
6-13 Sep.	NKB Vlieland kamp	
Zat. 20 Sep.	Naardermeer met gids	Henk
Zon. 5 Oct.	Rondje Loevenstein (Waal)	Chris
Zon. 26 Oct.	Amsterdamse Grachten	Gilbert
Zon. 2 Nov.	Uitgeest - ZaanseSchans- Uitgeest.	Lies
Voor alle zeetochten geldt dat de tochtleiding beslist over het benodigde ervaring niveau van de deelnemers. Dit is afhankelijk van de weersverwachtingen en de lengte van de tocht.		

Korte omschrijving van de evenementen:

Navigatie cursus. (1 en 10 Januari, 7 feb, 6 en 27 mrt.)

In 4 avonden gaan we in op de praktische zaken van kust navigatie voor de kajaker.

De 5-de avond is alleen oefenen in uitzetten van een tocht op zee. De stof sluit aan op de examens ZV en ZVE : kompas, koersen, kaartlezen, betonning, getijden en stroming en ook veiligheid komt aan de orde. Kosten: Een kleine bijdrage voor materiaal en zaalhuur .

Huisduinen- Noorderhaaks. (12 januari.)

Altijd weer spannend wat je tegenkomt. In ieder geval zeehonden op de westpunt en stroom. Dit gebied wordt beperkt

toegankelijk en de vraag is of wij er straks nog mogen komen .
Lengte tocht ongeveer 9 mijl (16 km) Bij rustig weer ook voor
beginnende zeekajakers. Neem hierover contact op.

Snerttocht Biesbosch. (20 januari.)

Inmiddels een traditie aan het worden. Chris weet de mooiste
plekjes van de Biesbosch te vinden en had tot nu toe altijd
heerlijke erwtensoep bij zich welke nog beter smaakt als er ijs
ligt in de kleine slotjes. Afstand kan verschillen 15-20 km.

Zwembad oefeningen. (31 Jan, 14 en 28 februari, 13 en 22 maart.)

Een mooie gelegenheid om je watervrees kwijt te raken mocht
je omslaan en te oefenen op diverse reddingen en eskimoteren.
19.45 Allemaal verzamelen op de Meldijk om de boten op te
binden. Ook zij die geen boot of auto hebben worden verzocht
hierbij te helpen. Gezamenlijk rijden we naar de Hoorsevaart in
Alkmaar waar we de helft van een 50 meter bad ter
beschikking hebben. De training is van 21.15- 22.45 , waarna
we weer gezamenlijk naar Uitgeest
rijden oom de boten af te laden. Dun neopreen is aan te raden.
Evt ook neusklem en duikbril mocht je die hebben. De laatste
avond gebruiken we het golfslagbad !
Vooraf moeten de punten van de boten verpakt zijn in schuim
ivm beschadiging van het zwembad.Ook moeten de boten
schoon zijn. (Geen resten van strand Castricum)

Monickendam-Marken-Volendam-Monnickendam (24 feb.)

Drie historische plaatsjes op een dag. Lengte tocht ongeveer 18
km. In Volendam stop voor koffie en broodje paling. Neem ook
zelf wat mee voor in Marken.

Neem even contact op met de voorvaarder als je nog niet
zoveel ervaring hebt.

Afvaart Dinkel (9 maart.)

Dit is een prachtige beek in de buurt van Enschede, door een
bosrijke omgeving en met soms hoge zandwallen en bochten en
die alleen met vergunning mag worden gevaren. Zeekajaks zijn
niet erg geschikt voor deze tocht. Er wordt nog uitgezocht hoe
we dit gaan doen. Mogelijk is het huren van boten een optie.
Startpunt in Losser. Svp ruim van te voren opgeven.

Rondje Waterland. (30 maart.)

Broek in Waterland, Monnickendam, meertjes, mooi weide gebied.

In het voorjaar is het riet nog niet zo hoog, dus mooi uitzicht. Lengte tocht ongeveer 18 km.

Wildwater weekend Ardennen. (4-6 april.)

Onder begeleiding van een instructeur worden er 2 tochten gemaakt. Vrijdag avond vertrek naar het onderkomen in Hampteau. Kosten 155 euro pp. Hier komt vervoer nog bij. Alle materialen worden door het centrum verzorgd evenals het eten voor het weekend. Zie ook de website: www.pbo-sportevents.nl Wildwater staat voor plezier en actie in een prachtige natuur en een nat pak hoort tot de risico's.

Openingstocht zomerseizoen. (20 april.)

Traditioneel starten vanaf de Meldijk om 13.00 uur voor een verkenning in de omgeving en voor iederéén te varen.

Rondje Rottum. (26 april.)

Verkenning van de geultjes rondom Rottummeroog en/of Rottummerplaat. Vanwege zeehonden en vogels is dit gebied in de zomer verboden. Vertrek vanuit Noordpolderzeil.

Vanwege de afstand (40 km) en vaargebied een tocht voor deelnemers met ZV of gelijkwaardig niveau.

Nachttocht Alkmaardermeer / De woude. (9 Mei.)

Geschikte verlichting voor op de kano en zwemvest is verplicht. Start 23.00 uur. Afstand 7 Km. Stop onderweg voor koffie in De Woude.

Den Helder Oude Schild VV. (25 Mei.)

Start vanuit de jachthaven of vanuit Huisduinen. Afstand 10 of 14 km.

Lunchpauze in Oude Schild. Bij gunstig weer geschikt voor beginnende zeevaarders in overleg met leiding.

Nachttocht Nes / Ameland (13-15 Mei.)

Vrijdag avond met de laatste eb vanuit Holwerd via de geul naar Nes. 2 Km lopen naar de camping, waarbij we door Nes komen. (Kunnen de kajaks voor de kroeg laten staan voor een eerste potje). Zaterdag vrij te besteden (fietsen?) . Zondag vroeg vanaf het Noordzeestrand de oostelijke route terug naar Holwerd.

Afstand 6+13 mijl (8 + 24 km) Voor niveau ZV of vergelijkbare ervaring.

Beschrijving tochten voor het tweede halfjaar volgt later dit jaar.

WITTE
UITGEEST BV

LOODGIETERS - CENTRALE VERWARMING

Alouist 70 jaar "Hougrendement"

Middelweg 46 - 48 Tel. 0251 - 317493
1911 E-Utgeest Fax 0251 - 320315

Een weekje Vlieland - NKB Vlielandkamp (15-22 september 2007)
"Waar ga je heen op vakantie?" "O, een weekje Vlieland". M'n collega keek me wat meewarig aan. "Jij hield toch zo van spannende vakanties?" Nou, ik zag eigenlijk behoorlijk op tegen dat Vlieland, en niet helemaal ten onrechte, bleek al gauw.

Vorbereiding

Mieke had me overgehaald om me in te schrijven voor het NKB Vlielandkamp van 2007. Ik had eigenlijk niet helemaal het gevoel dat ik daar al aan toe was, met pas een jaar kano-ervaring, maar het leek me toch te leuk om te laten schieten. Ter voorbereiding voeren we wat tochtjes op het meer, bestudeerden de syllabus 'Zeevaardigheid' en vulden onze uitrusting aan met alles wat volgens het boekje noodzakelijk was om veilig de zee op te gaan. Tenslotte maakte ik nog een paar lange tochten om mijn peddelconditie wat op peil te brengen.

Van de Commissie Zeekajakvaren kregen we vooraf al uitvoerige informatie toegestuurd: behalve de syllabus ook een globaal programma, dat er behoorlijk druk uitzag, informatie over het verblijf en de reis en tenslotte ook een deelnemerlijst. Er gingen in totaal zo'n 60 mensen mee: ruim 40 deelnemers, waaronder ook een aantal van de Duitse Salzwasserunion, 15 instructeurs en hulpinstructeurs, de organisatoren en kok Michel, die de gezamenlijke maaltijden zou verzorgen.

Aankomst

Zaterdag 15 september is het dan zover. De kajaks worden op de auto geladen en we rijden naar Harlingen. Voor de overtocht per veerboot moet de kajak op een karretje worden gezet met de bagage erin gepakt, zodat we daarmee makkelijk de boot op en af kunnen rijden.

Op Vlieland aangekomen is het dan nog een kwartiertje lopen naar camping 'Stortemelk', aan de noordkant van het eiland. Nog een beetje onwennig zetten we de tentjes op en maken kennis met een paar andere deelnemers. Sommigen blijken al voor de zoveelste keer aan het kamp mee te doen, anderen zijn er net als wij voor het eerst.

Wel grappig, zoveel enthousiaste zeekajakkers bij elkaar, allemaal met hun eigen tentje en bootje en verhalen. In het zonnetje op het terras gezeten voelt het bijna als vakantie.

Na het eten worden de groepen ingedeeld: één beginnersgroep, waar wij dus in zitten, 3 ZV en 2 ZVE (zeevaardigheid extra) groepen. De rest van de avond wordt per groep kennism gemaakt en besproken hoe de rest van de week eruit zal (kunnen) zien. De beginnersgroep bestaat uit zes deelnemers, met Hans Heupink als instructeur en Sien en Willy als hulp. Ik schrik wel een beetje van het niveau van mijn groepsgenoten: de meesten hebben toch al flink wat ervaring met het varen op zee. Mieke

kan tenminste nog zeggen dat ze in het zwembad heeft geoefend en aan brandingvaren heeft gedaan, maar mijn grootste wapenfeit is een weekje op de Middellandse Zee, wat niet veel indruk maakt. Het is me nu wel duidelijk dat ik veruit de meest onervaren deelnemer van het kamp ben. Ik slaap niet best die nacht. Ik ben met mijn eigen boot, die een toch wat krappere instap heeft, zelfs nog nooit omgeslagen en weet dat het daar de volgende dag onvermijdelijk van gaat komen. Zal ik er wel op tijd uit kunnen komen daar buiten in de golven? Ik ben er niet echt gerust op.

In de branding

Het is zondag en mooi weer. Er staat wel een behoorlijke branding en Hans is in dubio of hij ons daar doorheen zal sturen of dat we maar liever met de karretjes naar de Wadkant van het eiland moeten lopen. We mogen eerst even vanaf het duin een blik op de zee werpen en dan de

branding van dichtbij bekijken. Wat denken we er zelf van? Wij willen het er wel op wagen.

Boten en uitrusting worden over het duin heen naar het strand gesjouwd en aan een korte inspectie onderworpen. Natuurlijk blijkt er van alles op aan te merken, maar na een paar aanpassingen zijn ze goed genoeg voor een eerste tochtje. Na nog wat theorie mogen we van start. Sien en Jaap

weten door de branding heen te komen en wachten daar op de anderen. Als de volgende twee omgaan, wordt besloten dat de geplande tocht om het eiland maar een dagje moet wachten en we ons vandaag tot de branding beperken. Harmen blijkt dan al een paar benauwde momenten onder water gehad te hebben: doordat de kaart, die met tape op zijn boot geplakt zat, aan één kant was losgegaan en over zijn spatzeil was geslagen, kon hij de panieklus niet vinden na het omslaan en had even gedacht dat zijn laatste uurtje geslagen had. Het loopt nog net goed af. Na nog wat instructie en een boterhammetje gaan we verder en even later ben ik aan de beurt. Het valt niet eens tegen: de eerste keer peddel ik een paar golfjes door en dan achterwaarts terug, waarbij ik pas omga als ik alweer bijna op het strand ben. De tweede keer weet ik zonder problemen in de branding te keren en weer veilig op het strand te landen. Beetje saai eigenlijk. De derde keer neem ik wat meer risico, kom een flink eind uit de kust dwars op een omslaande golf te liggen en ga kopje onder. Toch wat paniekerig probeer ik direct zijwaarts mijn hoofd weer boven water te krijgen. Dat gaat dus niet. O ja, eerst onder de boot gaan hangen en dan achterwaarts eruit schuiven, had ik me voorgenomen. Dat gaat beter. En dan: zwemmen maar? Dat klonk op het strand nog zo simpel: altijd boot en peddel vast blijven houden en zorgen dat de boot vóór je blijft. Maar mijn boot wil alleen maar dwars op de golven liggen en de peddel zit steeds in de weg en dan blijkt het toch een heel geploeter

om door de branding heen het strand te bereiken. Enigszins uitgeteld krijg ik uiteindelijk weer vaste grond onder mijn voeten en sleep mijn boot de laatste meters het strand op.

Ik moet even bijkomen van deze zwempartij en ga ondertussen kijken hoe de anderen het ervan afbrengen. Als ik vervolgens in de groep naast ons iemand een soort achterwaartse salto zie maken, waarbij hij even rechtop op de achterpunt van zijn kajak staat, besluit ik dat het wel mooi geweest is voor vandaag. Dit is tenslotte pas mijn eerste keer op zee en in dat soort capriolen heb ik nog even geen zin.

Na nog een laatste theorie-les op het strand zijn we allemaal behoorlijk verkleumd en mogen we gaan douchen. Daarna is het heerlijk zitten rond de open haard in de kantine en smaakt het eten (eendeborst in sinaasappelsaus!) verrukkelijk, waarna we tenslotte nog onderuit kunnen zakken voor een diapresentatie over o.a. de Groenland roll en de kunsten van Freya Hofmeister. Het leven is zo slecht nog niet.

Een oefentochtje

Dankzij ons geoefen komen we de volgende dag allemaal in één keer goed de branding door. Voelt toch nog als een hele prestatie voor ons beginnersgroepje. We varen richting de haven en oefenen ondertussen wat met koersen op kompas. Het is nog wel even wennen op zee. Als er met enige snelheid een boei voorbij komt denk ik nog even: zou er een motertje in zitten? Voor ik me realiseer dat ik zelf zoveel snelheid heb. Of liever: de stroming zo sterk is. Aan de Wadkant van het eiland oefenen we op een rustig plekje alle peddelslagen en krijgen tips voor verbetering. Daarna gaan we aan wal bij de haven om te lunchen en boodschappen te doen, en stappen vervolgens weer in de boten voor de terugtocht.

Omdat we straks door 'de wals' zullen gaan, moeten we eerst allemaal nog eens omslaan en de X-redding oefenen. Dat is voor niemand een probleem. Dan volgt de kennismaking met 'de wals', die volgens ingewijden vandaag bijzonder mooi is. Een spannende ervaring wel weer, met golven van ruim een meter hoog die voortdurend op en neer dansen. 's Avonds is er nog discussie over de juiste vertaling in het Duits: is het nou Walze (om te pletten) of Walzer (dans)? Het heeft van allebei wel iets. Midden in de wals zie ik Harmen vlak voor mij omgaan en met zijn handen langs de boot zwaaien. Ja maar ho eens even, hoe moet ik nou een redding uitvoeren als ik net een meter boven het slachtoffer op een golf aan het balanceren ben? Gelukkig komt hij al snel weer boven. Ik vraag nog even beleefd of alles goed met hem is en ga er dan snel vandoor. Gelukkig zijn er genoeg ervaren kajakkers in de buurt en Hans

vindt Axel bereid de redding uit te voeren, zodat hij zelf de rest van de groep in de gaten kan houden.

Voor straf moet Harmen zich daarna nog een keer door Jaap laten redden, net buiten de wals, terwijl Willy de boot van Jaap op sleeptouw neemt om te zorgen dat ze niet weer de golven ingetrokken worden. Dat levert een mooi tafereel op als Jaap, na een geslaagde redding, hard achteruit begint te peddelen, terwijl Willy, aan de andere kant van de lijn, met boogslagen probeert te keren. Het duurt even voor ze allebei doorhebben waarom ze maar niet van hun plek komen... Ach ja, het belang van communicatie op het water, daar gaan we het deze week nog vaker over hebben.

Om de dag compleet te maken mogen we ook nog de puntjesredding oefenen. Voor mij is dat de eerste keer en ik sputter wat tegen, maar ik moet en zal op m'n kop gaan hangen. Tot m'n verbazing gaat het eigenlijk

heel makkelijk en het voelt goed om te ervaren dat je ook overeind kunt komen zonder de boot te verlaten. Als ik vervolgens ook nog zonder enig probleem door de branding heen weet te landen en de punt van mijn boot keurig op de aangegeven plek op het strand zet, voel ik me erg tevreden over mezelf.

Na het eten zitten we nog even met de groep in de bar om na te praten en ervaringen uit te wisselen. Hans vertelt nog een eng verhaal over wat er kan gebeuren als je probeert om iemand met een mes uit zijn spatzeil te bevrijden. Schijnt echt gebeurd te zijn.

De weersvoorspelling voor 's nachts en morgen luidt: windkracht 7 à 8 met regen. Een groot deel van de nacht lig ik naar het klapperen van de tent te luisteren: dat wordt geen tochtje morgen.

Rustdag

De volgende ochtend blijkt slechts één tentje de nacht niet overleefd te hebben. Dat valt mee. De wind en regen zijn inmiddels wat afgezwakt, maar nog niet voldoende om de zee op te kunnen. Mieke en ik besluiten al snel om even naar het dorp te lopen voor ontbijt en zo zitten we even later heel luxe met broodjes, koffie, een eitje en een jus'tje in een hotelletje. Best prettig voor de afwisseling.

Terug op de camping kunnen we gelijk aanschuiven in de zaal van 'de Bolder', waar theorie-les gegevens wordt. We krijgen uitleg over getijden, de regel van twaalf, de stroomatlas, het reductievlak, LAT en LLWS. Vervolgens mogen we voor de donderdag een 'rondje Richel' plannen: hoe laat moeten we vertrekken om met een gunstige stroming en voldoende waterhoogte rond de Richel te varen? Een heel gereken, maar met z'n allen komen we er wel uit.

's Middags gaan we met ons groepje een flinke wandeling maken over het eiland. Halverwege kunnen we het niet laten om bij een strandopgang

even naar de zee te kijken: het waait nog steeds erg hard en de branding buldert vervaarlijk. Hoe anders is het aan de zuidkant van het eiland, waar we een kwartiertje later langs een bijna spiegelgladde zee lopen. Voor de avond is het zwembad afgehuurd en er wordt druk geoefend met lage en hoge steunen en eskimorol. Voor mij voor het eerst dat ik hiermee aan de gang ga en ik heb nog niet echt het idee dat ik snap wat de bedoeling is. Met enig ontzag kijk ik naar Marieke, die drie keer achter elkaar eskimoteert, en dat *zonder peddel*. Ik heb nog heel wat te leren geloof ik.

Windkracht 7

We mogen weer. De wind is wat minder, de golven wat lager. Op het strand schatten we windkracht 3 à 4, maar de Brandaris blijkt al de hele ochtend windkracht 7 te melden. We inspecteren de boten maar weer eens, lopen ons warm en doen wat oefeningen in afwachting van Sien, die pas tegen 11 uur met de veerboot aankomt. Wat extra hulp is met dit weer wel handig.

Plan is, om in twee uur naar het Posthuis te varen. We sjouwen de boten een stukje verderop, waar de branding wat lager lijkt te zijn. Sien, Jaap en Harmen komen er goed door heen, maar het ziet er toch wel heftig uit.

Vooraf aan het eind van de branding zijn flinke brekers te zien. Als ik omga zal het daar zijn, weet ik. "Ik weet niet of ik dit wel ga redden" zeg ik wat benauwd tegen Hans, als ik in de boot zit en voor de derde keer al m'n panieklussen controleer. "Gewoon rustig blijven. En vooral dóór blijven peddelen!" luidt het advies, waarmee ik de zee ingeduwde wordt.

Het begin valt mee: niet erger dan maandag. Daarna is het vooral een kwestie van geluk hebben en proberen het juiste moment in te schatten om de golven te passeren. Als ik er bijna ben zie

ik hoe een hoge golf zich bij de punt van mijn boot begint om te krullen en denk: daar ga ik dan. Maar met de moed der wanhoop weet ik nog twee slagen te maken en glij er onverwacht soepel overheen. Ik heb het gered!

Eigenlijk had ik gehoopt dat ik achter de branding rustig peddelend op de rest zou kunnen wachten, maar erg rustig is het niet. Het voelt hier inderdaad als windkracht 7: er staat een behoorlijke deining en de wind rukt aan m'n peddel en probeert m'n boot om te duwen. Met de stroming tegen en de wind schuin van voren is het hard werken om op de plaats en bij de groep te blijven. Het duurt even voor mijn adrenalinepeil zover gezakt is dat ik daar weer van kan genieten.

Willy en Tini voegen zich even later ook bij ons. Dan komt er een hele tijd niets. Door de afstand en de hoge golven is het moeilijk te zien wat er op het strand en in de branding allemaal gebeurt. Dan komt er een boot aanvaren. "Zeker de reddingsmaatschappij die komt informeren of we het goed maken" denk ik, maar het blijkt een loodsboot te zijn. De loods spreekt ons aan en blijkt enigszins geïrriteerd te zijn omdat hij net in de vaargeul een groepje kajakkers is tegengekomen. We begrijpen toch wel dat we onder deze weersomstandigheden absoluut buiten de vaargeul moeten blijven? En wat is dat voor verhaal over een gele kano die richting Terschelling drijft? Sien staat hem te woord maar kan hem niet veel verder helpen. Uiteindelijk zegt ze een beetje pissig dat als hij wil weten of er drenkelingen zijn, hij maar in de branding moet gaan zoeken, wij hier weten van niets.

Na nog een tijd wachten en speculeren, komt Hans tenslotte door de branding aan varen. Mieke en Michael waren omgeslagen en zouden te voet naar de andere kant van het eiland gaan. Verder was er inderdaad een boot van een andere groep op drift geraakt en dit was netjes aan de Brandaris gemeld met de mededeling dat er geen drenkelingen waren maar de KNRM was, door een aantal misverstanden, toch in actie gekomen.

Maar goed, wij kunnen eindelijk gaan varen en peddelen richting haven. Het eerste stuk gaat lekker, met wind mee, maar zodra we de bocht om zijn hebben we hem pal tegen. Er zijn flinke schuimstrepen te zien en ik krijg regelmatig spatwater in mijn gezicht. Hé, daar heb ik iets over gelezen in de syllabus: welke windkracht was dat ook al weer? Inderdaad. Ik heb wat moeite de groep bij te houden, maar gelukkig hoeven we niet ver. Bij het strandje voor de haven gaan we aan land: het is inmiddels lunchtijd en Hans wil nog even bij de KNRM langs voor een goed gesprek. De losgeslagen kajak blijkt dan al door de reddingsboot te zijn meegenomen en kan aan land worden gehaald.

Het Posthuis halen we niet meer. Van een ZVE-groep die ook het strand opkomt om te eten, horen we al dat het geen doen is om tegen de stroom en wind in te varen. Een aantal van onze groep wil het toch even proberen, maar is al gauw weer terug. Volgens Jaap nadat hij bijna tegen de kade te pletter was geslagen. De achterblijvers hebben dan al de kajaks weer op de karretjes gezet en even later gaat de hele groep lopend terug naar de camping. Het was een kort maar heftig tochtje.

Bij de tent aangekomen hoor ik van Petra dat haar groep ook nog twee losdrijvende boten uit de branding heeft gered, waarbij iemand met een sleeplijn erheen is gezwommen. Ze hebben in totaal zes lijnen aan elkaar geknoopt en waren er de halve ochtend mee in de weer geweest.

Na een warme douche verzamelen we ons weer voor een oefening met kaart

en kompas, voeren een kruispeiling uit vanaf het duin en mogen dan naar de kantine voor nog wat theorie en evaluatie. Na het eten krijgen we dan nog een diapresentatie van Sien over haar Groenland reizen. Prachtige plaatjes van ijsbergen en Inuit dorpjes.

De laatste dagen

Donderdag alweer ZW 7. Het geplande rondje Richel gaat niet door. In plaats daarvan verzamelen we ons weer in de Bolder voor het theorie-gedeelte van het KVT (kajak veiligheidstest) examen. We bespreken diverse situaties en oefenen met stabiele zijligging, inpakken in aluminium reddingsdekentjes en het gebruik van de oranje overlevingszak. 's Middags zijn we vrij, doen nog wat boodschappen in het dorp en genieten op een terrasje van koffie met cranberry kwarktaart. Daarna gaan we terug naar de camping voor ons corvee: in de keuken helpen met snijden en in pannen roeren, het eten naar de zaal brengen, opscheppen en na afloop weer afwassen. Het avondeten blijkt al bijna klaar te zijn als wij komen: veel mensen waren 's middags vrij en in de keuken is het altijd gezellig. Gelukkig valt er nog wel wat te snijden voor het buffet van morgen.

Bij het avondeten blijkt dat maar één groep echt gevaren heeft vandaag, helemaal naar het Posthuis voor appeltaart met cranberrysaus. Het was ze niet meegevallen. Verder had een aantal mensen nog in de branding gevaren. Om de deelnemers toch nog de gelegenheid te geven wat te oefenen, is voor die avond weer het zwembad afgehuurd. Ik heb niet zoveel puf meer en ga na de afwas lekker bij de open haard zitten met koffie, klets nog wat met Willy, en loop daarna nog even naar de strandopgang om naar de zee te kijken. Ziet er leuk uit, al die lichtjes op de boeien. Het begint weer wat te spetteren en ik ga terug naar de tent, om alvast te beginnen aan het verslag van deze week dat ik wil schrijven.

Met een kopje wijn en wat nootjes en de regen die gezellig op het dak klettert, laat ik alle gebeurtenissen van de week nog eens de revue passeren.

Vrijdag is de dag van de examens. De instructeurs houden hun dagelijks overleg extra vroeg, om te beslissen of deze wel of niet door kunnen gaan. Om acht uur gaat men de tenten langs om alle ZV-kandidaten op te trommelen: het gaat door. De overigen, waaronder onze beginnersgroep, moeten zich in de Bolder verzamelen, waar Nico het alternatieve programma mededeelt. We mogen nog wat in de branding

oefenen, o.a. voor het praktijk gedeelte van de KVT, of in de keuken gaan helpen. Allebei kan ook. Ik heb vooral erge trek in koffie (de benzine was op, dus ik had niet kunnen zetten) en begeef me naar de keuken. Na een uurtje is het werk wel zo een beetje gedaan, vrijwilligers genoeg, maar het idee om weer op het strand te staan kleumen trekt me nog steeds niet en ik besluit vandaag maar eens de rest van het eiland te verkennen. Lekker even leeglopen: het is tenslotte ook vakantie. Vooral het gebied na het Posthuis is erg mooi en ik loop door tot op het allerlaatste duin. Als ik tegen zessen weer terugkom op de camping zit de rest van mijn groep buiten de tent aan de borrel. Ze blijken een zware dag gehad te hebben en zijn door Nico flink afgebeeld met sleepoefeningen, vele tientallen meters zwemmen, reddingsoefeningen, etc. Ze hebben ook hun KVT gehaald. Ik voel nu toch lichte spijt dat ik niet meegegaan ben: dit klinkt toch wel leuker dan alleen maar wat brandingvaren en die KVT had ik ook wel willen halen. Nou ja, volgend jaar dan maar?

Zaterdag is het schitterend helder zonnig weer. Hadden we dat maar eerder gehad! Voor diegenen die terug willen en mogen varen, is dit een mooie afsluiting van een stormachtige week. Vanaf de veerboot zien we de groep nog op het strand staan, wachtend op de kentering. De Waddenzee is vol boten en bootjes. Op een zandplaat halverwege is ook een groep kajakkers te zien (van het Peddelpraat zoet-zout weekend hoor ik later), die lekker in het zonnetje eveneens het kerende tij afwachten. Ik kijk er jaloers naar. Zo kan het dus ook zijn. **Lies**

Oefenen in het zwembad!

Ook deze winter is het weer mogelijk voor leden van de vereniging te komen oefenen in het zwembad. Deze avonden zijn zowel voor beginners als voor gevorderden toegankelijk. Al naar gelang de wensen kan er aandacht besteed worden aan omgaan, speciale peddelslagen zoals de boogslag en de trekslag, steunen, reddingstechnieken, scullen en zelfs eskimoteren. Kijk voor een korte impressie op de website onder tochtverslagen, fotoboek, 2007, zwembad.

Er is geen instructeur beschikbaar, maar een aantal ervaren en enthousiaste leden binnen de vereniging zullen de nodige instructies verzorgen.

De avonden zullen plaats vinden op **31 januari, 14 en 28 februari en 13 maart**. We verzamelen om 19.45 uur op de Meldijk in verband met het gezamenlijk opbinden van de kajaks op de auto's. Van daaruit zullen we naar de Hoornse Vaart in Alkmaar rijden. Daar hebben we de beschikking over de helft van het 50 meter bad. Het tijdstip van de training is 21.15 t/m 22.45 uur. Na afloop worden de kajaks weer gezamenlijk naar

de vereniging teruggebracht. In overleg met het zwembad moeten de punten van de kajaks verpakt zijn, zodat deze geen beschadigingen aan het zwembad kunnen veroorzaken. Ook moeten de kajaks vanzelfsprekend schoon zijn.

Als klap op de vuurpijl hebben we ook het golfslagbad kunnen reserveren voor één avond. Dit is op zaterdagavond **22 maart** om 20.15 uur.

Inschrijving is mogelijk via de website, op het bord in de loods of rechtstreeks naar mijn e-mail adres (a.meijer.duin@orange.nl). Je kunt je inschrijven voor **alle vijf de avonden voor 50 euro of per avond voor 12 euro**. Laat daarbij even weten of je in het bezit bent van een eigen boot en een auto met beugels om de boot mee te nemen. Vermeld daarbij ook wat je graag zou willen leren deze avond(en).

Annet Meijer-Duin

Polespirit Trans Groenland Expeditie

Samen met Frank van Zwol, maakte Jolanda Linschooten een succesvolle doorkruising van de 600 km brede Groenlandse ijskap vanaf Kangerlussuaq naar Isortoq. Jolanda werd hiermee de eerste Nederlandse vrouw die Groenland zonder support van buitenaf overstak; het team maakte tevens de eerste Nederlandse kust-tot-kust overstek (eerdere Nederlandse expedities werden bovenop de

ijskap afgezet).

De expeditie begon moeizaam toen bleek dat essentiële uitrusting miste zoals de poolschoenen van Jolanda. Op ter plaatse geleende schoenen (slechts 6 maten te groot) vertrokken zij. Het hele stuk tot aan het hoogste punt van de ijskap, 2450 m, kampte het team met slecht weer en zware tegenwind tot 10 Beaufort en gevoelstemperaturen richting -60°C. Na 26 dagen, toen de proviand begon te slinken, keerden hun kansen, evenals de windrichting. Met hun kites legden zij dagelijks steeds grotere afstanden af en zo bereikten ze op dag 39 de Inuitnederzetting Isortoq aan de oostkust. "Een mooie ervaring om zover van alles wat we luxe noemen, tot de

ontdekking te komen hoe weinig eigenlijk nodig is om je rijk te voelen!"

Wil je je rijk voelen en zien wat zij hebben meegemaakt? Kom dan naar de premiere van Polespirit op 16 januari 2007

Kijk voor nog meer informatie en reserveren van

een plaats op www.outdoorfoto.nl of www.polespirit.nl

Navigatiecursus

Komende winterperiode zal er, bij voldoende belangstelling, door Rob Goezinne weer een navigatiecursus worden gegeven. De exacte data zijn nog niet bekend, maar de cursusavonden zullen worden gepland in de periode Januari - Maart . Het zal gaan om 4 á 5 avonden. Tijdens de cursus komen onder meer de volgende onderdelen aan de orde; het lezen van een zeekaart, het gebruik van kompas, betonning, getijden en stroming. Ook zal veiligheid de aandacht krijgen. De laatste avonden zal er worden geoefend met het plannen van tochten. Er zal een kleine bijdrage worden gevraagd voor materiaal en evt. zaalhuur.

De cursus is bedoeld voor iedereen die daar belangstelling voor heeft en zal aansluiten bij het niveau zeevaardigheid/ zeevaardigheid extra.

Als u belangstelling of vragen heeft, wilt u dan een e-mail sturen naar a.meijer.duin@orange.nl (bellen kan natuurlijk ook: 0251-

651968). Wanneer er meer bekend is (datum, tijd en plaats), dan krijgt u daarvan bericht.

Van de website-commissie:

De KVV heeft diverse mailadressen.
A.u.b. gebruiken bij:

inf@kanovereniging-uitgeest.nl

Hét adres voor het verkrijgen van allerlei informatie over onze vereniging.

!! (In het adres is *Info* veranderd in *inf* vanwege de vele spamberichten) !!

webmaster@kanovereniging-uitgeest.nl

Voor een bijdrage (foto's, verslag, enz) en evt. vragen en opmerkingen over de website.

redactie@kanovereniging-uitgeest.nl

Voor het toezenden van KOPIJ clubkrant.

Of rechtstreeks via de link op de activiteitenkalender.

Nieuw op de website:

Nieuwe opzet *activiteitenkalender*
Aanmelden *wildwaterweekend* april 2008.
Meer Bretagne foto's.
De fotobalk bovenin al opgevallen?

Kopij 2008 inleveren voor:

29 februari

18 april

13 juni

5 september

28 november

Polespirit Trans Groenland Expeditie

Samen met Frank van Zwol, maakte Jolanda Linschooten een succesvolle doorkruising van de 600 km brede Groenlandse ijskap vanaf Kangerlussuaq naar Isortoq. Jolanda werd hiermee de eerste Nederlandse vrouw die Groenland zonder support van buitenaf overstak; het team maakte tevens de eerste Nederlandse kust-tot-kust overstek (eerdere Nederlandse expedities werden bovenop de ijskap afgezet).

De expeditie begon moeizaam toen bleek dat essentiële uitrusting miste zoals de poolschoenen van Jolanda. Op ter plaatse geleende schoenen (slechts 6 maten te groot) vertrokken zij. Het hele stuk tot aan het hoogste punt van de ijskap, 2450 m, kampte het team met slecht weer en zware tegenwind tot 10 Beaufort en gevoelstemperaturen richting -60°C . Na 26 dagen, toen de proviand begon te slinken, keerden hun kansen, evenals de windrichting. Met hun kites legden zij dagelijks steeds grotere afstanden af en zo bereikten ze op dag 39 de Inuitnederzetting Isortoq aan de oostkust.

“Een mooie ervaring om zover van alles wat we luxe noemen, tot de ontdekking te komen hoe weinig eigenlijk nodig is om je rijk te voelen!”

Wil je je rijk voelen en zien wat zij hebben meegemaakt? Kom dan naar de premiere van Polespirit op 16 januari 2007

Kijk voor nog meer informatie en reserveren van

een plaats op www.outdoorfoto.nl of www.polespirit.nl

**Gelukkig
Nieuwjaar!**

